

Næsebor udvidede sig for at indaande Papirets Violduft, læste han: „Kommer selvfølgelig ikke. Skal derimod forsøge at skaffe Dem Indbydelse til Fabrikant Fensmarks næste Søndag. Jeg tror, de mangler dansende Herrer.“ — Brevet var uden Underskrift. En Efterskrift manglede derimod ikke. Der stod: „Jeg er i Grunden meget vred paa Dem. Jeg haaber, De skammer Dem lidt.“

Per stak Brevet i Lommen og smilede tilfreds. Han tænkte paa Lisbeth. Han kunde nu endelig give hende Løbepas. Han havde i Virkeligheden længe haft Afsmag for disse Allemands-piger med deres Raaheder og Prellerier, deres Lopper og snavsede Kamre. Et rigere, værdigere Elskovsliv skulde nu begynde for ham. Hans Fantasi oprullede et betagende Fremtidsperspektiv af galante Oplevelser: farefulde Stævnemøder, hemmelige Drosketure, dulgte Haandtryk under Bordet, stjaalne Kys bag Viften, frygtsomme Tilstaaelser — —

Han var kommen gennem Skoubogade og vilde dreje ind i Vimmelskiftet, da han pludselig afsluttede den skønne Billedrække med en drøj Ed. Lige imod ham paa samme Fortov kom en lille, zobelskindsklædt Herre under en stor Paraply. Skønt Paraplyen skjulte hele Overkroppen, havde han øjeblikkelig genkendt ham paa det hurtige Fodskifte. Det var Ivan Salomon.

For at undgaa et Møde traadte han i Hast over Rendestenen og vilde skraa over til den anden Side af Gaden; men det var forsilde. Et Udraab, et Frydeskrig: „Hr. Sidenius! . . . Er det ikke Hr. Sidenius?“ nødte ham til at standse.

„Dersom De er paa Vej til Gryden“ — sagde Salomon, — „fraraader jeg Dem at gaa derhen. Jeg kommer netop derfra. Der er iaften ikke til at holde ud for Kedsommelighed. Der er ikke andre end Enevoldsen; men vor kære Digter sidder aldeles aandsfraværende og pudser sine Lorgnetter og har aabenbart store Vanskeligheder med Anbringelsen af et Komma. Lad os gaa et andet Sted hen. De gør mig nok den Fornøjelse at spise til Aften med mig? — De er fri, ikke sandt?“

Per vidste, at han lige saa godt straks kunde opgive al Modstand, — han vilde dog ikke kunne finde paa nogen Indvending, som Salomon ikke var i Stand til øjeblikkelig at slaa til Jorden.